

Een hongerdoek maken voor de veertigdagentijd.

In de vroege Middeleeuwen werd in veel Europese landen tijdens de vastentijd, de veertig dagen voor Pasen, de altaarruimte met een gordijn of een voorhang afgescheiden van de rest van de kerk. In die periode van inkeer wilde men het meestal van pracht en praal voorziene altaar aan het zicht onttrekken. Dit doek werd al snel “vasten-of hongerdoek” genoemd.

Later ging men het doek versieren met symbolen en voorstellingen van de schepping, de zondeval en het lijden van Jezus. Het hongerdoek werd zelfs een van de voornaamste symbolen van de vasten. In de 18^e eeuw echter ging het gebruik van het hongerdoek verloren.

In 1976 pakte de Duitse vastenactie de oude traditie weer op. Mensen uit de Derde Wereld werd gevraagd honger-, meditatie-of geloofsdoeken te maken, waarin duidelijk de verbinding wordt gelegd tussen het leven en lijden van de armen en dat van Jezus. In Nederland zijn in de loop der jaren steeds meer kerken met hongerdoeken gaan werken.

Een groep gemeenteleden heeft op zaterdag 11 februari onder leiding van Joke Gerds een prachtig kleurig “hongerdoek” gemaakt in de vorm van een meerluik.

Geïnspireerd door de evangelielezingen van elke zondag in de veertigdagentijd hebben ze vormgegeven aan de indrukken die ze met die lezingen verbinden.

Tijdens de kerkdiensten in de veertigdagentijd heeft het doek een betekenisvolle plaats in de Stefanuskerk.